

Og hvad angaar, hvad en anden eret Taler (N. Hansen) har ytret med Hensyn til hvad det ærede fraværende Medlem udtalte, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det samme ærede Medlem har forklaret os tydeligt sin Stilling overfor Sagen i 1867, at han netop ikke kunde gaa ind paa en mindre Forandring, som vi troede at kunne indsmugle, fordi Ministeren da ikke vilde tage imod det hele Forslag, men at han forbeholdt sig, naar Tid og Leilighed dertil gaves, at stemme for en grundig Reform paa dette Omraade, og dette Løfte har han holdt. Disse Henvisninger til tidligere Udtalelser ere, tror jeg, en ganske klar og ganske oplysende Veiledning, og jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget staar uanfægtet deraf.

N. Hansen: Jeg skal kun lige overfor den sidste Bemærkning anføre, at jeg ingenstunde har betvivlet, at det ærede Medlem, hvorom her er Tale, ikke skulde gaa med til at indføre en mere fri Valgret, men hvad jeg har udtalt, er, at jeg fandt, at Intereserne i Landkommunerne ere de samme, og at det derfor ikke vilde medføre nogen særlig Forandring, naar det ærede Medlem har ment, at jeg skulde være den Æneste, der kunde stemme for Forslaget, og alligevel være en saadan Tanke, som jeg har udtalt, og har deraf vilde drage den Slutning, at jeg ikke vilde være med til at fremme den almindelige Valgret, da skal jeg henvisse til, hvad jeg nys sagde, at jeg holdt paa den almindelige Valgret, da det ærede Medlem forlod den. Det tror jeg er en Kjendsgjerning, der taler høiere end mange Ord, det tror jeg er et Bevis for, at jeg ikke frygter for den almindelige Valgret. Jeg har kun forværet mig imod, at jeg skulde føle nogen Glæde ved, at Lovforslaget nu for Tiden blev indbragt, jeg har forklaret Grundene dertil, og jeg skal gjerne gjentage dem, det er, fordi jeg der ser en medvirkende Årsag til en Udplittelse, som jeg meget vil beklage, om den nogenstunde kom tilstede.

Wolfsen: Da man nu er ved den sidste Behandling af nærværende Sag, det mindste foreløbig, i denne Samling, og Ud-

stillige have modtaget deres Afstemning, giver det ogsaa mig Anledning til at sige et Par Ord. Det er navnlig foranlediget ved det Foredrag, hvormed Forhandlingerne begyndte i Dag, og hvortil et eret Medlem udtalte, at han fandt Sagens Fremkomst i denne Samling ubetimelig, da jeg mener, at nu, da det een Gang er kommet frem, bør det gennemføres, hvis det kan. Deri er jeg altsaa uenig. Det finder jeg ikke, men det vælte en Tanke hos mig, som stadig vender tilbage, og naar jeg skal udtale min Mening i saa Henseende, da finder jeg ikke Forslaget ubetimeligt nu, men jeg fandt det ubetimeligt ifjor, og det vil jeg navnlig udtale lige overfor den oprindelige Forslagsstiller fra ifjor (Berg), i Anledning af en lignende Bemærkning af dette ærede Medlem forleden Dag ved Behandlingen af et lille Lovforslag, om hvilket der blev sagt, at det kun gjaldt 3 Piletræer. Da mente det ærede Medlem, at hin lille Sag — som han dog i Dvrigt baade talte og stemte for — kom ubetimelig frem, og dog havde den daværende Forslagsstiller en bestemt Anledning og Grund dertil, idet det knyttede sig til et bestemt paapeget Tilfælde, hvorved der ledes Brøst ved den nye Hegnsløvs mangelfulde Bestemmelser, og det var da naturligt, at man søgte at rette en saadan Mangel, naar det var paavist, at der var en saadan Mangel tilstede. Men det forekommer mig, at være tvivlsomt betimeligt, for ikke at sige ubetimeligt, naar man kommer med et stort og vigtigt Lovforslag, hvortil der ikke forud har vist sig nogen stor Trang, og man havde ikke mærket eller hørt eller set videre stor Trang til dette Lovforslag, for vi saae selve Lovforslaget fremlagt i dette Thing i forrige Samling. Det gaar mig som det ærede Medlem for Viborg Amts Afs. Valgfreds (Sjæv), der forresten er saa varm en Ven af dette Forslag som Nogen, og hvilket jeg ogsaa for mit Vedkommende sætter en Værdi i at være, og jeg skal — saa ofte det fremkommer — stemme derfor, og det endog hellere i den Skikkelse, det havde ifjor, end i den, det nu har i Aar, men alligevel er det min Mening, at det er et stort Spørgsmaal, om det er rigtigt, at bringe et saadant Lovforslag frem, naar man ikke har set eller hørt saa at sige